

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 242/2010-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti F., s. r. o. v konkurze, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a práv zaručených čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 70/05, postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sdo 169/09 a jeho uznesením z 15. decembra 2009 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sdo 170/09 a jeho uznesením z 15. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti F., s. r. o. v konkurze, **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2010 doručená sťažnosť spoločnosti F., s. r. o. v konkurze (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 37 ods. 3 Listiny základných

práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv zaručených čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 70/05, postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sdo 169/09 a jeho uznesením z 15. decembra 2009 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sdo 170/09 a jeho uznesením z 15. decembra 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 17. septembra 2005 podala na krajskom súde žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správnych orgánov (Krajský stavebný úrad K. a Miestny úrad K.). Spolu so žalobou sťažovateľka podala krajskému súdu aj návrh na priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní.

Krajský súd uznesením č. k. 6 S 70/05-54 z 22. februára 2008 žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel. Proti uzneseniu sťažovateľka podala 4. marca 2008 odvolanie. Uznesením č. k. 6 S 70/05-78 z 5. júna 2008 krajský súd nevyhovel ani žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, proti ktorému sa sťažovateľka 14. júna 2008 odvolala.

Najvyšší súd ako odvolací súd uzneseniami z 23. septembra 2009 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu o neustanovení právneho zástupcu sťažovateľke (sp. zn. 2 Sžo 250/08) a o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov (sp. zn. 2 Sžo 250/08). Proti obom uvedeným uzneseniam podala sťažovateľka dovolanie.

Najvyšší súd uzneseniami z 15. decembra 2009 zastavil konanie o dovolaní vo veci ustanovenia právneho zástupcu (sp. zn. 1 Sdo 169/2009), ako aj konanie o dovolaní vo veci oslobodenia od súdnych poplatkov (sp. zn. 1 Sdo 170/2009). Obe uznesenia najvyšší súd odôvodnil tým, že ide o konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom dovolanie zákon nepripúšťa.

Podľa názoru sťažovateľky nečinnosťou krajského súdu v trvaní viac ako 2 roky a 5 mesiacov v období od podania žaloby do doby doručenia uznesenia o neustanovení právneho zástupcu, ako aj nadbytočnými úkonmi a vadnými rozhodnutiami krajského súdu

došlo k priet'ahom v konaní, a tým aj porušeniu práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka zároveň namieta, že najvyšší súd porušil jej základné právo na spravodlivé prejednanie veci a práva na prístup k súdu pretože „(...) *zastavil dovolacie konanie vo veci odstránenia procesných prekážok postupu vo veci samej, spočítvajúcich v nedostatku návrhu a nezaplatenom súdnom poplatku, bez jeho prejednávania a odôvodniac svoje rozhodnutie vadným výkladom zákona a nerešpektovaním znenia Občianskeho súdneho poriadku(...)*“. Z dôvodu tohto nerešpektovania sťažovateľka odvodzuje, že súdy porušili základné právo na rovnosť účastníkov konania, ako aj na právnu pomoc v súdnom konaní, čím podľa jej názoru došlo k odopretiu spravodlivosti.

Sťažovateľka na záver žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv vyplývajúcich z ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 6 S 70/05 a najvyšším súdom pod sp. zn. 1 Sdo 169/09 a sp. zn. 1 Sdo 170/09 s tým, aby uznesenia najvyššieho súdu z 15. decembra 2009 boli zrušené a vec vrátená na nové rozhodnutie. Požaduje ďalej primerané finančné zadosťučinenie vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 17 000 €.

Podľa zistení ústavného súdu Okresný súd Košice I uznesením č. k. 31 K 13/2009-30 zo 7. apríla 2009 začal konkurzné konanie na majetok sťažovateľky a uznesením z 10. júla 2009 vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. J. M.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie

konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

Podľa § 21 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku za právnickú osobu koná štatutárny orgán alebo pracovník (člen), ktorý preukáže, že je oprávnený za ňu konať.

Účinkom vyhlásenia konkurzu podľa § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších prepisov (ďalej len „ZKR“) je, že oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. Podľa § 47 ods. 4 ZKR súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

Pri predbežnom prerokovaní ústavný súd z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu priložených listín nepochybne zistil, že sťažnosť podala právnická osoba – spoločnosť s ručením obmedzeným, na ktorú bol vyhlásený konkurz (úpadca). Sťažnosť bola podaná 31. marca 2010 sťažovateľkou, za ktorú konal konateľ Ing. V. K. Dňom vyhlásenia konkurzu krajským súdom uznesením sp. zn. 31 K 13/09 z 10. júla 2009 oprávnenie konať za úpadcu (sťažovateľku) vrátane práva podávať návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu prešlo na správcu konkurznej podstaty. Teda sťažnosť nemal podpísať v mene sťažovateľky konateľ, ale sťažnosť mala byť podaná správcom konkurznej podstaty.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú neoprávnenou osobou vzhľadom na to, že za sťažovateľku – úpadcu ako právnickú osobu v konkurze mal konať správca konkurznej podstaty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2010